

Warszawa, dnia 30 stycznia 2017 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW**

PS2.056.5.2016

W odpowiedzi na otrzymaną za pośrednictwem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przy piśmie z dnia 12 grudnia 2016 r. znak: SPRM.218.7.6.2016.AD petycję z dnia 16.11.2016 r., dotyczącą zwiększenia obciążeń podatkowych Aeroklubów w związku z wejściem w życie od dnia 1 stycznia 2016 r. znowelizowanych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uprzejmie informuję.

Postulat zmiany przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.) dotyczy przywrócenia poprzedniego stanu prawnego w zakresie zwolnienia z podatku od nieruchomości przewidzianego w art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W obecnym brzmieniu przepis statuuje zwolnienie dla gruntów, budynków lub ich części zajętych wyłącznie na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej, oraz gruntów zajętych trwale na obozowiska i bazy wypoczynkowe dzieci i młodzieży.

Wskazane brzmienie przepisu ustalone zostało ustawą z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1045) i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2016 r.

W petycji wskazano, że przepis w poprzednim brzmieniu, w którym brak było sformułowania „wyłącznie” umożliwiał Aeroklubom prowadzącym swoją działalność nie tylko wśród dzieci i młodzieży korzystanie w pełni ze zwolnienia. Nowy stan prawny, zgodnie z którym zwolnienie może być stosowane w przypadku prowadzenia wyłącznie działalności wśród dzieci i młodzieży powoduje, że Aerokluby działają na granicy opłacalności.

Podkreślono, że infrastruktura lotniskowa, w tym lokalne lotniska, na całym świecie korzystają ze zwolnień z podatku od nieruchomości jako infrastruktura transportowa. Lotniska Aeroklubów udostępniane są bezpłatnie na cele lotnictwa państwowego, sanitarnego i wojskowego, a prowadzona działalność gospodarcza służy jedynie finansowaniu działalności statutowej.

Zwolnienie w brzmieniu przed 1 stycznia 2016 r. obowiązywało od dnia wejścia w życie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a zatem zostało wprowadzone do porządku prawnego w odmiennych niż obecne realiach społeczno-ekonomicznych, kiedy formuła stowarzyszenia była wykorzystywana przede wszystkim do realizacji celów niezarobkowych. Obecnie zaś

stowarzyszenia, w tym również aerokluby, prowadzą, zgodnie z obowiązującym prawem, szeroko pojmowaną działalność gospodarczą przynoszącą zyski. O ile więc początkowo rzeczywiście zwolnienie było stosowane do nieruchomości zajętych na potrzeby stowarzyszeń prowadzących statutową działalność wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, tak w okresie późniejszym przepis często był wykorzystywany niezgodnie ze swoim pierwotnym przeznaczeniem, prowadząc do wyeliminowania obowiązku zapłaty podatku od nieruchomości zajętych przez stowarzyszenia nie tylko na działalność, która z uzasadnionych powodów w sposób preferencyjny potraktowana została przez ustawodawcę. Faktycznie bowiem przepis stosowany był w przypadkach wykorzystywania nieruchomości jednocześnie do działalności gospodarczej.

Nie ulega wątpliwości, że zasadne było, aby ze zwolnienia nadal korzystały nieruchomości zajęte na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności w zakresie wskazanym w ustawie; natomiast nie do zaakceptowania była sytuacja, gdy ze zwolnienia korzystały podmioty, dla których tego typu działalność stanowiła wyłącznie jedną z wielu form ich aktywności rynkowej. Istniejące w tym zakresie nadużycia spowodowały w konsekwencji konieczność uszczelnienia przepisu art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przez takie doprecyzowanie jego treści, aby zagwarantować stosowanie zwolnienia wyłącznie do przypadków wykorzystania nieruchomości na wskazane w ustawie cele statutowe stowarzyszeń.

Należy zauważyć, że wprowadzona w art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zmiana dotyczy nie tylko aeroklubów, lecz wszystkich podmiotów będących podatnikami podatku od nieruchomości, działających w formie stowarzyszeń, niezależnie od przedmiotowego zakresu ich działania, a także bez względu na wielkość nieruchomości wykorzystywanych do tej działalności. Zasadą wyrażoną w art. 84 Konstytucji RP jest bowiem powszechność opodatkowania. Zwolnienia z podatków stanowią natomiast odstępstwo od tej zasady i dlatego mają charakter wyjątkowy, a o ich wprowadzeniu decyduje m.in. ocena celu do jakiego w praktyce prowadzi dane rozwiązanie.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stosuje się zwolnienie z podatku od nieruchomości dla budynków, budowli i zajętych pod nie gruntów na obszarze części lotniczych lotnisk użytku publicznego. Zwolnieniem nie są objęte lotniska użytku wyłącznego, realizujące okazjonalnie niektóre cele publiczne. Zwrócić należy uwagę na odmienną sytuację faktyczną i prawną lotnisk użytku publicznego i lotnisk użytku wyłącznego, wynikającą z przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 605, z późn.zm.). W sytuacji, gdy ustawodawca w sposób preferencyjny traktuje wszystkie rodzaje transportu publicznego, przyznając zwolnienie wyłącznie dla budynków, budowli i zajętych pod nie gruntów na obszarze części lotniczych lotnisk użytku publicznego, brak jest uzasadnienia dla objęcia preferencjami również lotnisk, niespełniających takich wymogów. Podobnie jest w większości państw europejskich, gdzie przewiduje się zwolnienia dla ogólnodostępnych lotnisk publicznych.

Należy wskazać, że założenia do projektu ustawy o poprawie funkcjonowania organizacji wykonywania zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego, przewidującej zmianę zakresu zwolnienia określonego w art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zostały przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 11 czerwca 2013 r. Do chwili wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw aerokluby miały 2,5 roku na podjęcie działań, których efektem byłoby ewentualne dokonanie zmiany statusu lotniska użytku wyłącznego na lotnisko użytku publicznego.

Jednocześnie wskazać należy, że jednostki samorządu terytorialnego w ramach posiadanej autonomii finansowej mogą samodzielnie kształtować politykę podatkową, zgodnie ze swoją właściwością terytorialną. Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, inne zwolnienia i ulgi przedmiotowe w podatku od nieruchomości niż określone w tej ustawie. Ponadto, na podstawie art. 5 ust. 2 i 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy, przy określaniu wysokości stawek podatku od nieruchomości: od gruntów oraz od budynków lub ich części, może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności.

Gminy, w ramach przysługujących im uprawnień i na podstawie obowiązujących rozwiązań prawnych, mogą zatem wprowadzać preferencje w opodatkowaniu również dla przedmiotów opodatkowania wykorzystywanych na potrzeby stowarzyszeń prowadzących statutową działalność wśród dzieci i młodzieży, a także równocześnie na inną działalność.

Trzeba też zwrócić uwagę na fakt, że wszelkie ulgi i zwolnienia przyznawane przedsiębiorcom stanowią pomoc publiczną. Dla zapewnienia zgodności stosowania zwolnienia z zasadami udzielania pomocy publicznej konieczne jest w takim przypadku opracowanie programu pomocowego.

Sumując, należy zatem stwierdzić, że w aktualnym stanie prawnym istnieją rozwiązania umożliwiające wprowadzanie zwolnień z podatku od nieruchomości dla lotnisk zajętych przez aerokluby działające w formie stowarzyszeń, prowadzące obok statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie kultury fizycznej i sportu również inną działalność. Tym samym możliwe jest również wprowadzanie zwolnień dla lotnisk użytku wyłącznego, realizujących niektóre cele publiczne.

W związku z powyższym podjęcie prac legislacyjnych, których efektem byłaby zmiana ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie wskazanym w wystąpieniu, jest niezasadne.

Z up. Ministra Rozwoju i Finansów
Dyrektor

Departamentu Podatków Sektorowych,
Lokalnych oraz Podatku od Gier
Justyna Przekopiak

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/